

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea legislativă supusă dezbaterii și aprobării are ca obiect promovarea unor măsuri reale, urgente, coercitive și eficiente în materia prevenirii și combaterii violenței în familie, prin asigurarea protecției victimelor acestui gen de infracțiuni, care în majoritatea cazurilor sunt femei, precum și a victimelor colaterale, copii, prin introducerea unor modificări și completări ale Legii nr.217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie.

Prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr.1385/26.11.2009 a fost înființată Autoritatea Națională pentru Protecția Familiei și a Drepturilor Copilului, ca și organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, aceasta preluând atribuțiile Agenției Naționale pentru Protecția Familiei în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie precum, ale Centrului Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței în Familie, precum și ale Centrului de Informare și Consultanță pentru Familie.

Conform datelor statistice prezentate de autoritatea de reglementare în materie, din raportările trimestriale primite de la compartimentele județene, precum și din municipiul București, care au fost prelucrate de Agenția Națională pentru Protecția Familiei pentru a obține date statistice cu privire la cazurile de violență în familie și la decesele înregistrate ca urmare a actelor de violență în familie, rezultă că numărul total de cazuri de violență în familie înregistrate și raportate în perioada 2004 – 2009 sem. 1 se ridică la **53.720 cazuri și 723 de decese**.

Statistica este îngrijorătoare și ne arată că măsurile întreprinse în toți acești ani nu au fost eficiente, nefiind realizată nici sarcina de prevenție și combatere a fenomenului și cu atât mai grav, nici sarcina de sancționare a agresorilor, deoarece în acest moment nu există măsuri efective de natură civilă sau penală care să

neutralizeze acțiunea agresorului și să îl pună în imposibilitatea de a comite fapte de această natură.

În acest moment, legislația română nu incriminează distinct, prin reglementări speciale, infracțiunea de violență în familie, aceasta încadrându-se, potrivit dreptului comun, în infracțiunile prevăzute de Codul Penal.

Este real că legătura dintre agresor și victimă constituie circumstanța agravantă iar din acest punct de vedere specificitatea constă în:

- a) Majorarea cuantumului pedepsei aplicate;
- b) Posibilitatea cercetării și judecării infracțiunii la plângerea prealabilă a victimei ;
- c) Posibilitatea dispunerii de către instanță a măsurii complementare a interzicerii unor drepturi ;
- d) Împăcarea părților care înlătură răspunderea penală.

Regretabil este faptul că actuala reglementare din Codul Penal nu prevede în cadrul dispozițiilor vizând pedepsele complementare și accesorii aplicabile persoanei fizice stipulate de art. 64 și măsuri concrete de protejare a victimei în urma agresiunii suferite în vederea protejării siguranței și vieții acesteia.

Spre deosebire de cadrul actual lacunar în materia prevenirii, combaterii și chiar a sancționării infracțiunilor de violență în familie, noul Cod Penal, în varianta finală, care urmează a fi pusă în aplicare la termenul stabilit în cuprinsul acestuia, stipulează în Capitolul III – Pedepsa accesorie și pedepsele complementare, art.66 și următoarele, în varianta Aplicării pedepselor complementare a interzicerii unor drepturi – măsuri de protecție a victimelor agresiunii, acordând instanței posibilitatea prevederii interzicerii unor drepturi făptuitorului, măsuri menite să asigure protecția victimei și a membrilor familiei acesteia.

Însă, chiar și în acest context de date, ne punem următoarele întrebări:

1. Care sunt măsurile reale de protecție a victimelor infracțiunilor de violență în familie conform actualelor reglementări de drept penal sau în materia specială instituită de Legea nr.217/2003 ?
2. Cum se va realiza în mod concret protecția victimelor infracțiunilor de violență în familie, chiar și în contextul noilor reglementări ale Codului penal până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în privința agresorului – faptuitor?

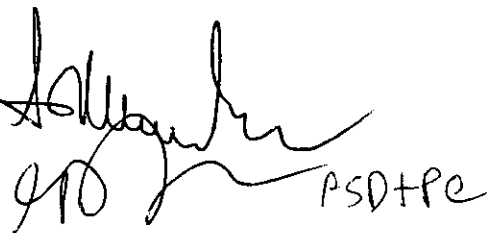
Din păcate, răspunsurile sunt îngrijorătoare și relevă realitatea îngrijorătoare a lipsei oricăror măsuri concrete de protecție a victimelor acestui tip de violență.

Considerăm astfel că, instituirea măsurilor de siguranță vizând ordinul de protecție și ordinul de restricție vine în perfectă concordanță cu realitatea acestui fenomen, atât legislativă cât și faptică (consfințită de date statistice) și suplinește un vid legislativ important în materia protejării drepturilor persoanelor, a intimității și vieții acestora.

INIȚIATORI :

Liviu-Bogdan CIUCĂ

Damian FLOREA

PSD+PC